

РЕШЕНИЕ

№ 973

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7341** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Мобайл деливъри“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу **МЪЛЧАЛИВО ПОТВЪРДЕН** от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП ревизионен акт №Р-22220221994586-091-001 от 15.02.2022 г., като са определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на общо 622 788,27 лв. главница и лихви за забава в размер на 51 179,14 лв. за данъчни периоди м. февруари 2021 г. - м. май 2021 г.

Жалбоподателят твърди, че са неверни изводите на ревизиращия орган в ревизионния акт, вкл. и невярно е изложено, че не е правено възражение срещу ревизионния доклад. Липсват относими мотиви относно фактите, а изводите са направени без да са подкрепени от доказателства. Фактите показват, че стриктно е изпълнявал задълженията си. Неверни са твърденията за продължавана или еднородна дейност между дружеството и неговия едноличен собственик „Лайф есеншъл“ ЕООД или пък относно „Мастър трейдър“ ЕООД, като не са изследвани периоди, в които се осъществява дейността, а още по-малко – обороти от уж еднородната продължавана дейност. Независимо от това, изводите, обуславящи определянето на допълнителни задължения, са в противоречие с чл. 96, ал. 10 ЗДДС. Ревизираното дружество е регистрирано по ЗДДС на 27.4.2021 г., на основание заявлението му за задължителна регистрация по чл. 96, ал. 1 ЗДДС, като изцяло е съобразено изискването на чл. 96, ал.

10 ЗДДС. Вместо това, органът по свое усмотрение е решил, че при наличие на заявление за регистрация по особения ред на чл. 96, ал. 10 ЗДДС, дружеството, което отговаряло на условията за това /което не е доказано/, следва да се счита регистрирано от започване на дейността. Абсурдно твърдение, което не намира опора в закона. Съгласно чл. 96, ал. 10 ЗДДС при достигане на определени обороти, за дружеството се поражда задължение единствено за регистрация по чл. 96, ал. 1, изр. 2-ро ЗДДС. Ето защо иска да се отмени оспорения акт. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“. [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. В писмените бележки прави подробен анализ на събраните доказателства, въз основа на които твърди, че е налице еднородна дейност на новорегистрираното дружество с предходно, което не е прекъснало дейността си, поради което дейността е облагаема и е следвало да се извърши при условията на регистрация по чл. 96, ал. 10 ЗДДС. Налице е сложният фактически състав на цитираната норма. Установените дружества са свързани лица по смисъла на § 1, т. 3, б. „д“ ДР на ДОПК. Претендира разноски – юрисконсултско възнаграждение от 29 869 лв., на основание чл.8, вр. чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Представителят на СГП моли жалбата да се отхвърли. Оспореният акт е законосъобразен. Той е издаден от компетентен орган, обоснован и издаден в рамките на предоставените им правомощия. Спазени са материалноправните и процесуалните изисквания. Моли да се потвърди ревизионния акт.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220221004586-020-001 от 10.8.2021 г., е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за определяне на задълженията по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.02.2021 г. до 31.5.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ №Р-22220221004586-092-001 от 24.01.2022 г., а ревизията е приключила с ревизионен акт /РА/ №Р-22220221004586-091-001 от 15.02.2022 г.

Определен е ДДС за довносяне общо 622 788,27 лв. главница и лихви за забава в размер на 51 179,14 лв. за данъчни периоди м. февруари 2021 г. - м. май 2021 г. В РА изцяло се възприемат констатациите на РД. Посочено е, че не е подадено възражение срещу РД.

РД е връчен електронно на жалбоподателя на 26.1.2022 г., видно от представеното удостоверение за връчване по ел.път. Не се установява да е подавано възражение срещу РД, видно от представената от ответника преписка. В този смисъл са и констатациите на ревизиращите органи. Доколкото жалбоподателят твърди положителен факт, обратен на констатацията от органите, то доказателствената тежест на този положителен факт следва да е на жалбоподателя. Същевременно, въпреки че тя му бе указана в определението от 14.9.2022 г., той не ангажира

доказателства в тази насока.

Изготвено е и е връчено на 17.12.2021 г. искане за предоставяне информация от трети лица – „Т11“ ЕООД, от 10.12.2021 г. Изготвено е и искане за извършване на насрещна проверка на това лице от 16.12.201 г. Видно от протокол от 17.1.2022 г. исканите документи не са представени от това лице.

На основание чл. 37, ал. 2 и 3 от ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ от 12.8.2022 г., с което са изискани документи и писмени обяснения, връчен електронно на 31.8.2022 г.

В отговор от жалбоподателя са представени, на 28.9.2021 г., документи и писмени обяснения, както следва: разходни и приходни фактури и приложения, „банково извлечение“, „извлечение от касов апарат“, представени по делото.

Видно от РД е направен подробен анализ на представеното от жалбоподателя, който анализ съдържа фактически изводи, съответни на тези доказателства. И по-специално, въз основа на тези доказателства следва да се приеме за установено, че жалбоподателят е извършвал продажби на дребно на мобилни телефони, мобилни телефони и аксесоари и аксесоари. Доставчиците му са „Т11“ ЕООД и „Електроник 69“ ЕООД. При разплащанията използва регистрираното в Л. дружество за безкасови електронни разплащания. Извършените продажби са отразени и във ФУ. Анализирани са доставките за периода февруари-май 2020 г. Още на 22 и 23 февруари е достигнат оборот от продажба на стоки, пораждащ задължение за подаване на регистрация по ЗДДС, като такава е подадена в срок, на 1.3.2021 г.

В РД е констатирано /което не се оспорва от жалбоподателя, а и се установява от събраните доказателства, както и при извършване на служебна справка в търговския регистър/, че жалбоподателят „Мобайл деливъри“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е вписано в търговския регистър на 11.9.2020 г. Негов едноличен собственик на капитала е „Лайф есеншъл“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Управител и на двете дружества е М. Н. А.. Той е собственик на капитала и на „Лайф есеншъл“ ЕООД.

Дружеството „Мобайл деливъри“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е регистрирано по ДОПК на 11.9.2020 г., а по ЗДДС – на 27.4.2021 г. въз основа на подадено заявление от 1.3.2021 г.

Дружеството „Лайф есеншъл“ ЕООД е регистрирано по ДОПК и по ЗДДС съответно на 31.8.2018 г. и на 29.11.2018 г., по избор и независимо от оборота, на основание чл. 100, ал. 1 ЗДДС. „Лайф есеншъл“ ЕООД не е спирало дейността си.

На 23.4.2021 г. М. Н. Т. е прехвърлил дяловете си от дружеството „Мобайл деливъри“ ЕООД на адв. Н. Т. К..

Дружеството „Лайф есеншъл“ ЕООД е и едноличен собственик на капитала и на „Мастър трейд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Един и същ е адресът, който е вписан като седалище и адрес на управление на двете дружества – [населено място], [жк], [жилищен адрес] партер, офис 1. „Мастър трейд“ ЕООД е вписано на в търговския регистър на 11.9.2020 г., по ДОПК – на същата дата, а по ЗДДС – на 22.3.2021 г. Управител му е отново М. Н. А..

В РД е направена официална констация, поради което и съдът следва да я възприеме, че за периода 11.9.2020 г. – 18.12.202 г. дружеството е реализирало облагаем оборот в размер на 745 342 лв., формиран през м. декември 2020 г. от търговия с мобилни телефони и електроника с получатели български лица.

Това, което е констатирано /а и се потвърждава от вписванията в търговския

регистър/, че вписаната в търговския регистър дейност и на трите посочени дружества е търговия с мобилни телефони, аксесоари за тях и електроника.

М. Н. А. е управител и на трите дружества. Той е собственик на капитала на „Лайф есеншъл“ ЕООД, което от своя страна е собственик на капитала на другите две дружества. Трите дружества не са имали назначен персонал.

„Мастър трейд“ ЕООД и „Мобайл деливъри“ ЕООД са имали и един и същ доставчик – „Т11“ ЕООД.

Предвид така установеното съдът намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Оспореното в това производство решение е издаден от компетентен орган – директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При преценката по реда на чл. 160, ал. 1 ДОПК настоящият състав намира, следното:

При преценка на така установената фактическа обстановка съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 96, ал. 10 ЗДДС по отношение на дружеството жалбоподател. Съгласно посочената норма (Нова - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г.) при последователното извършване на еднородна дейност в един и същи търговски обект от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице се включва оборотът, реализиран в обекта от всички лица, извършвали последователно дейността в съответния обект преди него, за период, не по-дълъг от последните 12 последователни месеца, включително текущия месец, и се счита за оборот, реализиран от съответното лице през първия ден на започване на еднородната дейност в обекта от това лице. Дейността се приема, че е еднородна, когато е налице значителна идентичност по отношение на две или повече от следните характеристики: предлаганите стоки или услуги, ползваните активи, персонала, търговската марка/наименованието на обекта, доставчиците/клиентите.

В процесния случай от събраните по делото доказателства следва да се направи извод, че посочените по-горе три дружества са свързани лица по смисъла на § 1, т. 3, б. „д“ ДР на ДОПК са лицата, в чийто управителен или контролен орган участва едно и също юридическо или физическо лице, включително когато физическото лице представлява друго лице;

По отношение изискването за еднородна дейност. Установи се, че вписаният техен предмет на дейност е идентичен. Видно от представените документи извършваните продажби съвпадат с вписания предмет на дейност. В този смисъл са налице и

изискванията на чл. 96, ал. 10 ЗДДС, изр. последно, а именно – налице е пълна /а не значителна идентичност, съгласно изискванията на нормата/ относно предлаганите стоки, доставчиците.

Посочената, еднородна дейност, извършвана от свързани лица, следва да отговаря на изискването да се извършва последователно в съответния обект. В този смисъл следва да се ценят констатациите в РД, представляващи официално удостоверяване на факти, в кръга на правомощията на данъчните органи и неопровергани в това производство, имащи значение за проследяване на търговската дейност на трите дружества.

Първоначално регистрираното „Лайф есеншъл“ ЕООД е подало справки декларации по ЗДДС, от които е констатирано, както и от дневниците за покупко-продажби, че е извършвало активна търговска дейност, в рамките на установения предмет. След регистрацията на дружеството- жалбоподател – „Мобайл деливъри“ ЕООД на 11.9.2020 г. приходите са намалели. За периодите м. септември 2020 г., м. януари и м. април 2021 г. са декларирани нулви продажби от „Лайф есеншъл“ ЕООД. А през останалите месеци – октомври, ноември, декември 2020 г., както и м. февруари и март – 2021 г. са декларирани намаляващи продажби. След регистрацията на жалбоподателя по ЗДДС, „Мастър трейдър“ ЕООД е декларирало нулеви продажби.

Същевременно, се установи, че за м. януари-април 2021 г. „Мобайл деливъри“ ЕООД, чийто управител е същият както на „Лайф есеншъл“ ЕООД и имащ същия предмет на дейност, е започнал активна търговска дейност, като към м. февруари, само за два дена, е достигнал изискуемия оборот за регистрацията му по ЗДДС. Същевременно се установява, че за м. януари-април 2021 г. общият оборот е бил 3 181 380,04 лв. От друга страна, другите две свързани дружества формално са продължили да съществуват, но техният оборот на дейност значително е намалял, дори и спрял в определени периоди.

Ето защо и при съвкупната преценка на събраните доказателства, съдът намира, че са налице кумулативно необходимите предпоставки на чл. 96, ал. 10 ЗДДС, поради което съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. ал. 1, т. 5 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалвания интерес /622 788,27 лв. главница и 51 179,14 лв. лихви за забава или общо 673 967.41/, което възнаграждение следва да се определи в размер на 29 869 лв., на основание чл.8, вр. чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Мобайл деливъри“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт №Р-22220221994586-091-001 от 15.02.2022 г., МЪЛЧАЛИВО ПОТВЪРДЕН от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, като са определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на общо 622 788,27 лв. главници, за периодите м. февруари-м. май 2021 г. и лихви за забава в размер на 51 179,14 лв.

ОСЪЖДА „Мобайл деливъри“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите, дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“

[населено място] при Централно управление на НАП сумата от 29869 лв. разноси.
Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, същата следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 5 391.73928 лв. При невнасяне на дължимата държавна такса жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: